

13 veebr kell 12 "Nukitsamees" Estonias

Sven Tupitsa fotod

Olav Ehala

otsast lõpuni muusikat täis

Olav Ehala on väga hõivatud mees. Üks töö ajab teist taga, ühele kokkusaamisele järgneb teine. Jutuajamiselt meiega kiirustab tunnustatud helilooja "Kuulsa või kummalise?" lindistusele, järgmine päev tuleb veeta Estonias "Nukitsamehe" proovis ja nii edasi ja nii edasi.

Aastatetaguses muusikafilimis "Kevad südames" küsiti toonaselt lapstähelt Toomas Uibolt: "Näita, kust su hääli tuleb?" Kust tulevad Olav Ehala viisid? Ehala naerab.

"Seda on raske öelda, kust nad tulevad. Eks ikka tekstist. Hea tekst annab inspiratsiooni. Paraku kuulen praegu iga päev, kuidas muusika täidetakse mõtetute silpidega, tekstil pole ideed ega sisu. Minu arvates saab hea orgaaniline laul sündida nii, et enne valmib tekst ja siis muusika. Või mõlemad korraga, nagu Tõnis Mäel," seletab Olav Ehala rutakalt. Ta räägib üldse väga kiiresti ja soravalt.

"Eks aja jooksul on ka omandatud teatud vilumus ja ametioskused. Kui on mingi tähtajaline töö, tuleb ennast lihtsalt sundida, siis pole aega vaimu ega ideesähvatust oodata. Võtan teksti kätte, loen seda ja otsin rütmi; püüan leida midagi huvitavat kui tavalist kolme või nelja peale rütmiseerimist. Võibolla sellepärast tundubki mõni mu laul esmapilgul väga keeruline, aga kui noodid ette võtta ja need endale selgeks teha, pole seal midagi hirmsat. Viimasel ajal olen kuulnud noorte inimeste esituses oma paarikümne aasta vanuseid laule, mida tollal ei sõandanud keegi käsile võtta."

Eriti inspireerivad Ehalat Viidingu, Tungla, Sanga, Runneli ja Luige luuletused.

Pere pesamuna, kümneaastane Tanel otsustas Reaalkooli siiski Muusikakesk-kooli vastu vahetada. Eeskujud kodus omast käest võtta ja sissemängitud klaveril hea harjutada.

Olavi ainuke enda loodud laulutekst jääb 60ndatesse, kui tolleaegne kidrapunt Kristallid, milles Ehala mängis klaverit, sai õiguse esineda pooltunnises telesaates. "Varem olime esitanud põhiliselt lintidelt maha kirjutatud välismaist muusikat. Aga kui saime võimaluse televisioonis üles astuda, otsustasime, et oleme kõvad mehed ja kirjutame ise muusika. Tegingi oma esimesed kolm laulu," meenutab Ehala. Ja arvab, et nendest kahte sõandaks praegu taas päevalgele tuua.

Eatu ja moetu muusika

"Tema muusika ei käi moevooludega kaasas, vaid on eatu ja moetu," iseloomustab Kiigelaulukuuiku laulja Riina Roose, kes on Linnateatri muusikaala juhatajana ka Ehala mantlipärija. "Ma ei armasta kõige-väljendeid ega saa öelda, et ta on kõige parem eesti helilooja. Ütlen vaid, et ta on lihtsalt väga hea ja andekas helilooja. Mõned võivad ju ette heita, et Ehala muusika salvestised ei vasta lääne standardile, aga see pole üldse oluline. Tähtis on hoopis sõnum ja muusika ise."

Kiigelaulukuuiku eestvedamisel sai möödunud aastal teoks ka CD Ehala poolt teatrietenduste ja filmide tarbeks kirjutatud muusikaga. Pealkirjaks "Kino. Teater. Muusika". Kuna plaadi esimene tiraaž müüdi läbi peaaegu kohe, on kõigil

ilmajäänul võimalik juba teisest tiraažist osa saada. Helilooja ise on "kuuikule" ülimalt tänulik: "Ega minust poleks nii suure projekti ettevõtjat olnud. Nead ise organiseerisid salvestusaegu, otsisid produtsendi ja ajasid muid asju."

"Tunnen Olkut üle kolme-kümne aasta ja hindan meie sõprust väga," tunnistab Reet Linna, kes praegugi koos Ehalaga väikestes maakotades esinemas käib. "Tal on absoluutselt eriline muusika, mis ei sarnane kellegi teise omaga. Need laulud on suured pähklikud, mingis kümme kaheksandikku taktimõõdus, mida keegi laulda ei julge – samas on need äärmiselt lihtsad," möönab Reet. "Olku on mees, kes on otsast lõpuni muusikat täis."

Muusikaga on seotud ka ülejäänud pereliikmed. Abikaasa Katrin õpetab Muusikakeskkoolis solfedžot ja on sealsamas kammerkoori hääleseadjaks ning tütar Eeva-Liisa õpib Muusikaakadeemias viiulit. "Poeg Tanel käis kolm aastat Reaalkoolis ja me loot-sime, et saame perekonda ka ühe mõistliku inimese. Ent geenid löid ikka nii tugevalt välja, et sellest õppeaastast õpib ta Muusikakeskkoolis klaverit," räägib Ehala. Aga pealtnäha on ta geenide mõju üle pigem rõõmus kui nukker.

"Vähemalt viimased kümme aastat olen kogu aeg olnud seotud mingi konkreet-

Kuigi üks töö ajab teist taga, tuleb osata leida ka hetki, mil perega isekeskis olla. Olav Ehala oskab.

se projektiga, nii et pole olnud mahti niisama, asja ees, teist taga, laule teha. Kõik viisid on olnud millegi jaoks," tunnistab Ehala.

Kirjutab sarvilistele laule

Üle-eelmise nädala laupäeval jõudis avalikkuse ette tema järjekordne kaua tehtud, kaunikene – lastemuusikal "Nukitsamees" rahvusoperis Estonia. Samanimelisest filmist tuttavaks saanud laulud Juhan Viidingu tekstidele kodukohast, rahast ja vitsata kasvatavatest headest lastest kõlavad nüüd ka teatrilaval.

"Ega filmi- ja teatrinukitsamehe muusika teineteisest erinegi. Teatrietenduses on lihtsalt natuke muusikat juures, näiteks "Haldjate laul" ja "Marjakorjajate laul" Leelo Tungla sõnadele. Ja need laulud, mida filmis esitasid solistid, on nüüd solistide ja koori vahel ära jaotatud," kommenteerib Ehala ning lisab, et ligi kaksikümne aastat tagasi kirjutatud viisid valmisid väga ladusalt – mingit ümber-tegemise vajadust ta praegu küll ei tundnud. Uus orkestratsioon ning libretogi lähtub rohkem Oskar Lutsu raamatust.

Varumehest koos-eisuliseliseks nuputajaks

Olav Ehala imestab isegi, et telemäng "Kuulus või kummaline?" on nii kaua ekraanil püsinud ega näi oma populaarsust sugugi minetavat.

Neljandat hooaega ekraanil püsiva lustaka mängu seltskonnaga liitus Olav Ehala esialgu kui Heinz Valgu varumees. Aga juba kolmandas saates oligi Valgule asendajat tarvis ning sest-peale otsustatigi äraarvajate ringi laiendada. "Punnisin Reedale kõvasti vastu, sest ma suhtun kõikidesse telemängudesse kerge skeptisega," möönab Ehala. "Ega selle saate puhul olegi tähtis võit, vaid see, et oleks lõbus. Tihti saame teada väga üllatavaid hobbisid, mis ei lase mängul rutiinseks muutuda."

Olav Ehalal endal pole ühtki kummalist harrastust (peale "Kuulsas või kummalises?" osalemise). Noorpõlves kogus ta tikutopse ja praegu armastab korvpalli mängida – ilmselt arvaks kaasmängijate vilunud seltskond need hovid üsna peatselt ära.

Kuigi "Nukitsamees" elab nüüd omaette lavaelu, pole Olav Ehalal suurt puhkust oodata. Joonisfilmis tuleb koos Janno Põldma ja Heiki Ernitsaga tegemisele animaseriali "Tom ja Fluffy" järg, mille esimesed 13 osa linastusid ka ETV hommikuprogrammides. Samuti on ta oodatud Vanalinnastudio järjekordsele lavastusele muusikat kujundama. "Eks aasta jooksul tuleb kindlasti palju teisigi töid ette võtta," teab Ehala senistest kogemustest lähtudes kinnitada.

Anneli Aasmäe